

REGISTERBLAD

Namn och datum: H Öhrling (990219)

Område av riksintresse för naturvård i Västernorrlands län

Områdesnummer: NRO22012

Områdesnamn: Myrkomplex vid Pengsjöån

Kommun: Örnköldsviks kommun

Kartblad: 20 H SO

Läge: 20H3I 1A6A

Area: ca 4 700 ha varav ca 2 600 ha våtmark

Naturgeografisk region: 30a. Norrlands vågiga bergkullterräng med mellanboreala skogsområden.

Kust/havsregion:

Regionindelning för sjöar och vattendrag:

Agrara kulturlandskapsregioner:

Landskaasformer: Vågig bergkullterräng

Riksvärde

Blandmyr av mosaiktyp	Soligent kärr	
	Topogent kärr	
	Nordlig mosse	
	Sumpskog	
	Strängflarkkärr	
	Limnogen strandsumpskog	
	Flora	
	Fauna	

Värdeomdöme:

Myrkomplexet runt Pengsjöån utgör ett av länets största myrkomplex. Området innehåller nästan alla i länet förekommande hydrotopografiska myrtyperna. Flera av dessa är tydligt och väl utvecklade. I trofihänseende finns allt från öppna mossar till rikkärr. Vegetationen är mångformig vilket ger en värdefull och varierad flora. Området saknar i det närmaste helt dikningsingrepp. Ornitologiskt värdefullt område med bl a trana, grönbena och gluttonäppa.

Huvudkriterier:

- A. Områden med framstående exempel på landskapstyper eller naturtyper eller kombinationer av naturtyper, som särskilt väl visar landskapets utveckling samt processer och naturlig utveckling i olika ekologiska system såväl på land som i vatten
- B. Väsentligt opåverkade naturområden

D. Områden med mycket rik flora/fauna

Stödkriterier: storlek, mångformighet, naturlighet, kontinuitet, representativitet, funktion.

Förutsättningar för bevarande:

Bevarandet av våtmarkens värde kräver att områdets hydrologi skyddas mot t ex dränering, dämning och torvtäkt. Avverkning av sumpskogar, skogar på fastmarksholmar och i kantzoner bör ej utföras.

Säkerställande:

Områdets huvuddrag:

Området utgörs av ett mycket stort myrkomplex vilket är mångformigt och innehåller de flesta i länet förekommande hydrotopografiska myrtyperna. Alltifrån fattig mossevegetation till rikkärr förekommer.

Stormyran är den mest väldokumenterade av områdets myrar. Den karaktäriseras framför allt av de mer eller mindre välutvecklade strängflarksystemen, vilka upptar större delen av myrens centrala delar. I myrens norra delar finns tämligen plana fastmatteområden omväxlande med blöta högstarrkärr. I söder dominerar fastmattor ibland avlösta av smala band av mjukmattor eller ristuvsträngar. I trofihänseende varierar myren från mossevegetation via fattigkärr och intermediära kärr till rikkärr.

Sör-Långsjömyran och Permyran utgörs till stor del av ensidigt sluttande strängade mosseområden samt plana, öppna till glest tallbevuxna mossepartier ofta med välutbildade laggar. Lill-Stavarmyran och Pengsjö-Stormyran utgörs framför allt av väldifferentierade sträng-flarkkärr delvis med djupa flarkgölar. I kanterna finns också stora områden med skogskärr.

Isakmyran och Grundsjömyran utgörs omväxlande av plana trädbevuxna mossar, ensidigt sluttande mossar med strängar och höljor, skogskärr, topogena kärr och sträng-flarkkärr. Den s k Pengsjöslåttern är omfattande alluvialkärr runt Pengsjöån vilken tidigare utnyttjats för slätter.

Myrarna har ett rikt fågelliv.

Anmärkningar: VMI-id: 20H2I01, 20H3H01-03, 20H3I01-02, 20H4I01. Ingrepp: relativt opåverkade, dikningar och avverkningar i utkant.

Referenser:

Arnström, T et al. 1979. Fem myrar i Västernorrlands län. Länsstyrelsen i Västernorrlands län 1979:9

Simonsson, P och Dynesius, M. 1980. Fågelmyrar i Västernorrlands län. Länsstyrelsen i Västernorrlands län 1980:13

Muhr, M. 1982. Flygbildstolkning av myrar i Ångermanland. Tolkningsblanketter + tolkningsskisser.

Naturvårdsverket, 1994: Myrskydsplan för Sverige. Solna.

Länsstyrelsen i Västernorrland, 1994: Skyddsvärda våtmarker i Västernorrlands län. Härnösand.